

ЦАРСКИЙ НАКАЗАТЕЛЬНЫЙ ЗАКОННИКЪ

Членъ 164.) Който нарочно тури огнь и запали извънъ градъ, паланка или село, зданія и възможни за живѣнія въ тѣхъ или неупотрѣляеми, и който запали кораби, гори, бранища или произвѣденія, които сж още на земятъ, ако не сж негова стока, подпада на вѣчни окови, ако ли сж цжкъ негова стока, па когато гы запали нарочно, пожарътъ ся распростре та причини вредъ и на другою, то той подпада на наказаніе за привременни окови.

Членъ 165.) Който нарочно запали отѣчени дърва, кересте и поженжти произвѣденія, ако не сж неговж стокж, туря ся въ привременни окови; ако ли сж неговж стокж, па отъ това негово своевольно запалваніе стане вредъ и на другою, то такъвъ ся затваря за привременно въ твърдинж.

Членъ 166.) Когато ся яви пожаръ по какъвъ да было начинъ, ако стане причина да погинжтъ единъ или повече хора на мѣстото гдѣто гори, то който го е запалилъ въобще ся наказва съ смръть.

Членъ 167.) Който насилва и поощрява нѣкого за да запали какви да было зданія, стоки и имоти, наказва ся съ окови.

ГЛАВА ВТОРА.

За злодѣянія и прѣстѣпленія станжли възъ лица
и за опрѣдѣлениѣ имъ наказанія.

ОТДѢЛЕНІЕ ПЕРВО.

За убійство, нараняваніе, удряніе и заплашваніе.

Членъ 168.) Убійство ще рѣче: да ся погуби нѣкой си, было съ оржжіе, было съ отровж или по другъ нѣкой начинъ.

Членъ 169.) Нарочно убійство е, ако нѣкой прѣди да свърши дѣлото на убійството, былъ си го е наумилъ и прѣдположилъ да го направи.